

столнина на македонски ти царю, а послѣ и на българекий патриархъ въ царь Самуилово врѣме; улици ти му са обикновено тѣсни и криви, по тѣхъ текатъ вадички и порои. Да сравни човѣкъ Воденъ съ Сливенъ ште намѣри голѣмо сходство между тиа два града: тако-речи прѣзъ всички ти дворове тече вода.

Съ едно слизание въ Воденъ посѣтихми дѣвическо то и мъжко то училиште и се запознахми съ мнозина; нѣ не оставахми да ноштовами тукъ, заштото кираджии ти трѣбоваше да заминатъ за село Ладово, два часа далечъ отъ Воденъ. Оттукъ на другий день стигнахми рано на конакъ. Пътъ тѣ ни бѣше по-дългъ отъ заминалий день; трѣбоваше да миновами страшни мѣста и лоши за издене. Отъ Ладово до Острово, които се намиратъ четире часа на раздалечъ, пътъ тѣ је толкова лошъ, штото да непомисли човѣкъ никога да замине оттамъ втори пътъ. Собствено Острово се нарича каменно то островче, което се намира верѣдъ едно доста голѣмо езеро въ една долина обиколена съ каменити бърда. На него се види една порутена и наведена джамийка. Прѣсно то оште прѣдание на жители ти, които сега живѣятъ край брѣгъ тѣ на езерото то, сир. на ново то Острово, казова, че село то напрѣдъ било на мѣсто то на езерото то, нѣ отъ нѣкою Божие наказание потънало въ зема та и на мѣсто то му се поевила вода и го потопила, и за доказателство на това служи джамийка та.

Мѣстоположение то на Острово је много живописно, при всичка та безжизненна околностъ, на която човѣкъ не вижда нито едно забѣлжително дрѣвце. Минахми едни много живописни дервенти и прѣноштовахми вечеръ та въ единъ оборъ, близу при конете ти. Авъ нѣма да Ви пиша ништо какъ прѣспахми тукъ.

Часъ тѣ би 9 по турски, когато ни се каза да станемъ и да се стегнемъ за пътъ. До Обителъ оставаха оште 6 часа, и кираджии ти искаха да стигнемъ по-рано. Расплатихми се съ ханджий тѣ и около 9¹/₂ тръгнахми оште въ тъмно. Ништо се невиждаше, штъ тѣ ни бѣше каменитъ и пѣленъ съ трапишта, бърда, бари и пр. Два цѣли часа държа тоа пътъ и двадесетъ пъти се стрѣскахъ, доклѣ съмна добрѣ и можихъ свободно да разгледамъ прѣдмѣтити прѣдъ себе си. Слѣдъ това излѣзохми на поле то, което се намира между едни голи планини и оште свѣжни въ това врѣме и на което се намира самий градъ Обителъ.